LEKCJA 1 Z 5 · „ŚWITEZIANKA" I BALLADA ROMANTYCZNA – CYKL LEKCJI

„Kto jest dziewczyna? ja nie wiem" – ballada romantyczna

Lekcja 1 z 5. **Pytanie lekcji:** Dlaczego ballada jest jednocześnie opowieścią, wierszem i scenką? „Świtezianka" jest na liście lektur klas 7–8 jako krótki utwór poznawany w całości. Na pierwszej lekcji klasa słucha całej ballady; potrzebne fragmenty są wydrukowane na kartach pracy.

Przedmiot	Język polski
Klasa	klasy 7–8
Cykl	„Świtezianka" i ballada romantyczna – cykl lekcji – lekcja 1 z 5
Temat lekcji	**„Kto jest dziewczyna? ja nie wiem" – ballada romantyczna**
Czas	45 minut
Metody	rozmowa wprowadzająca, praca z tekstem informacyjnym, głośne czytanie całej ballady, tabela „trzy rodzaje w jednym utworze", praca w parach z kartą pracy, karteczka na wyjście
Formy pracy	praca z całą klasą, praca w parach, praca indywidualna
Środki dydaktyczne	karta pracy 1 (tekst informacyjny i zwrotki 1–4), cały tekst ballady do czytania na głos (dodatek), słowniczek trudnych wyrazów (dodatek), tablica z tabelą trzech rodzajów

Cel ogólny

Rozpoznanie cech ballady romantycznej na przykładzie „Świtezianki": fabuły, nastroju, ludowości, fantastyki i łączenia cech trzech rodzajów literackich.

Cele operacyjne – uczeń po lekcji:

- Uczeń wymienia cechy ballady i wskazuje je w „Świteziance”.
- Uczeń wyjaśnia, na czym polega łączenie cech epiki, liryki i dramatu w balladzie.
- Uczeń opisuje nastrój początku utworu i wskazuje słowa, które go budują.
- Uczeń określa, co wie, a czego nie wie narrator o bohaterach.

Cele w języku ucznia

- Dowiesz się, czym jest ballada romantyczna.
- Znajdziesz w „Świteziance” cechy epiki, liryki i dramatu.
- Opiszesz nastrój tajemnicy i wskażesz słowa, które go tworzą.

Wymagania z podstawy programowej

- **I.1.2** – rozróżnia gatunki epiki, liryki, dramatu, w tym: komedia, fraszka, pieśń, tren, ballada, epopeja, tragedia – i wymienia ich podstawowe cechy oraz wskazuje cechy gatunkowe czytanych utworów literackich
- **I.1.1** – rozpoznaje rodzaje literackie: epika, liryka i dramat; określa cechy charakterystyczne dla poszczególnych rodzajów i przypisuje czytany utwór do odpowiedniego rodzaju
- **I.1.9 (kl. IV–VI)** – charakteryzuje podmiot liryczny, narratora i bohaterów w czytanych utworach
- **I.1.10** – wykorzystuje w interpretacji utworów literackich potrzebne konteksty, np. biograficzny, historyczny, kulturowy, społeczny

Źródło: podstawa programowa z 2017 r. w brzmieniu z 2024 r. (Dz.U. 2024 poz. 996) – obowiązuje w klasach 5–8 w roku szkolnym 2026/2027.

Kryteria sukcesu

- Potrafię wymienić trzy cechy ballady.
- Potrafię wskazać w „Świteziance” po jednym przykładzie cech epiki, liryki i dramatu.
- Potrafię nazwać nastrój początku ballady i podać dwa słowa, które go tworzą.
- Potrafię powiedzieć, czego nie wie narrator.

PIERWSZA ŁAWKA

Przebieg ballady – oś do całego cyklu

Zwrotki	Co się dzieje (według pełnego tekstu)
1–4	Narrator widzi nocą nad Świtezią młodego strzelca i dziewczynę. Spotykają się prawie co noc pod modrzewiem. Narrator nie wie, kim jest dziewczyna.
5–10	Strzelec pyta o jej dom i rodziców i prosi, by z nim została. Dziewczyna przypomina słowa ojca o męskiej obłudzie i pyta: „czy będziesz mnie stały?”.
11–14	Strzelec przysięga przy blasku księżyca. Dziewczyna ostrzega: „kto przysięgę naruszy, / Ach, biada jemu”. Odchodzi, a strzelec nie może jej dogonić.
15–23	Wraca nad wodą. Jezioro się burzy, wyłania się piękna dziewica i kusi go zabawą w wodzie.
24–30	Strzelec waha się, ale fala łechce mu stopy. Zapomina o dziewczynie i biegnie po jeziorze za nieznajomą.
31–34	Obłoczek pryska: to ta sama dziewczyna. Ogłasza karę – ciało pochłonie ziemia, dusza ma przy „świadomem drzewie” doczekać tysiąca lat i wiecznie cierpieć piekielny żar.
35–38	Woda wciąga oboje. Do dziś przy świetle księżyca widać dwa cienie: ona pląsa po jeziorze, on jęczy pod modrzewiem.

Słowniczek do czytania

- **luba** – miła, ukochana; **knieja** – gęsty las; **płochy** – płochliwy;
- **hardy młokos** – zuchwały młodzik; **pomnę** – pamiętam; **obłuda** – fałsz, udawanie;
- **stały** – tu: wierny; **błonie** – łąka nad wodą; tu też: gładka tafla jeziora;
- **toń** – głęboka woda; **topiel** – głębina; **wietrznica** – osoba zmienna, niestała;
- **zarzewie** – żar, ogień; **znikomy** – ulotny, nietrwały.

„ŚWITEZIANKA” – CAŁY TEKST DO CZYTANIA NA GŁOS

Jakiż to chłopiec piękny i młody?
Jaka to obok dziewica?
Brzegami sinej Świtezi wody
Idą przy świetle księżyca.

Ona mu z kosza daje maliny,
A on jej kwiatki do wianka;
Pewnie kochankiem jest tej dziewczyny,
Pewnie to jego kochanka.

Każdą noc prawie, o jednej porze,
Pod tym się widzą modrzewiem.
Młody jest strzelcem w tutejszym borze;
Kto jest dziewczyna? ja nie wiem.

Skąd przyszła? darmo śledzić kto pragnie,
Gdzie uszła? nikt jej nie zbada.
Jak mokry jaskier wschodzi na bagnie,
Jak ognik nocny przepada.

— „Powiedz mi piękna, luba dziewczyno,
Na co nam te tajemnice —
Jaką przybiegłaś do mnie drożyną?
Gdzie dom twój, gdzie są rodzice?

Minęło lato, zżółkniały liścia
I dżdżysta nadchodzi pora:
Zawsze mam czekać twojego przyścia
Na dzikich brzegach jeziora?

Zawszeż po kniejach jak sarna płocha,
Jak upiór błądzisz w noc ciemną?
Zostań się lepiej z tym, kto cię kocha,
Zostań się, o luba, ze mną!

Chateczka moja stąd niedaleka
Pośrodku gęstej leszczyny;
Jest tam dostatkiem owoców, mleka,
Jest tam dostatkiem zwierzyny”.

— „Stój, stój, odpowie, hardy młokosie,
Pomnę, co ojciec rzekł stary;
Słowicze wdzięki w mężczyzny głosie,
A w sercu lisie zamiary.

Więcej się waszej obłudy boję,
Niż w zmienne ufam zapały;
Możebym prośby przyjęła twoje:
Ale czy będziesz mnie stały?” —

Chłopiec przyklęknął, chwycił w dłoń piasku,
Piekielne wzywał potęgi,
Klął się przy świętym księżyca blasku…
Lecz czy dochowa przysięgi?

„Dochowaj, strzelcze, to moja rada:
Bo kto przysięgę naruszy,
Ach, biada jemu, za życia biada!
I biada jego złej duszy!” —

To mówiąc, dziewka więcej nie czeka,
Wieniec włożyła na skronie,
I pożegnawszy strzelca z daleka,
Na zwykłe uchodzi błonie.

Próżno się za nią strzelec pomyka,
Rączym wybiegom nie sprostał;
Znikła jak lekki powiew wietrzyka,
A on sam jeden pozostał.

Sam został, dziką powraca drogą,
Ziemia uchyla się grząska.
Cisza wokoło, tylko pod nogą
Zwiędła szeleszcze gałązka.

Idzie nad wodą, błędny krok niesie,
Błędnemi strzela oczyma:
Wtem wiatr zaszumiał po gęstym lesie,
Woda się burzy i wzdyma.

Burzy się, wzdyma, pękają tonie,
O niesłychane zjawiska!
Ponad srebrzyste Świtezi błonie
Dziewicza piękność wytryska.

Jej twarz, jak róży bladej zawoje,
Skropione jutrzenki łezką:
Jako mgła lekka, tak lekkie stroje
Obwiały postać niebieską.

— „Chłopcze mój piękny, chłopcze mój młody,
Zanuci czule dziewica —
Po co wokoło Świteziu wody
Błądzisz przy świetle księżyca?

Po co żałujesz dzikiej wietrznicy,
Która cię zwabia w te knieje,
Zawraca głowę, rzuca w tęsknicy,
I może jeszcze się śmieje?

Daj się namówić czułym wyrazem:
Porzuć wzdychania i żale,
Do mnie tu, do mnie, tu będziem razem
Po wodnym pląsać kryształe.

Czy zechcesz, niby jaskółka chybka,
Oblicze tylko wód muskać,
Czy zdrów jak rybka, wesół jak rybka,
Cały dzień ze mną się pluskać,

A na noc w łożu srebrnej topieli,
Pod namiotami źwierciadeł,
Na miękkiej wodnych lilijek bieli,
Śród boskich usnąć widziadeł". —

Wtem z zasłon błysną piersi łabędzie…
Strzelec w ziemię patrzy skromnie,
Dziewica w lekkim zbliża się pędzie,
I — „do mnie, woła, pójdź do mnie!"

I na wiatr lotne rzuciwszy stopy,
Jak tęcza śmiga w krąg wielki,
To znowu siekąc wodne zatopy,
Srebrnemi pryska kropelki.

Podbiega strzelec… i staje w biegu…
I chciałby skoczyć i nie chce;
Wtem modra fala, prysnąwszy z brzegu,
Z lekka mu w stopy załechce.

I tak go łechce i tak go znęca,
Tak się w nim serce rozpływa,
Jak gdy tajemnie rękę młodzieńca
Ściśnie kochanka wstydliwa.

Zapomniał strzelec o swej dziewczynie,
Przysięgą pogardził świętą,
Na zgubę oślep bieży w głębinie,
Nową zwabiony ponętą.

Bieży i patrzy, patrzy i bieży,
Niesie go wodne przestworze,
Już z dala suchych odbiegł wybrzeży,
Na średnim igra jeziorze.

I już dłoń śnieżną w swej ciśnie dłoni,
W pięknych licach topi oczy,
Ustami usta różane goni,
I skoczne okręgi toczy:

Wtem wietrzyk świsnął, obłoczek pryska,
Co ją w łudzącym krył blasku…
Poznaje strzelec dziewczynę z bliska…
Ach, to dziewczyna spod lasku!

— „A gdzie przysięga? gdzie moja rada?
Wszak kto przysięgę naruszy,
Ach, biada jemu, za życia biada!
I biada jego złej duszy!

Nie tobie igrać przez srebrne tonie,
Lub nurkiem pluskać w głąb jasną,
Surowa ziemia ciało pochłonie,
Oczy twe żwirem zagasną.

A dusza przy tem świadomem drzewie
Niech lat doczeka tysiąca,
Wiecznie piekielne cierpiąc zarzewie
Nie ma czem zgasić gorąca”. —

Słyszy to strzelec, błędny krok niesie,
Błędnemi rzuca oczyma;
A wicher szumi po gęstym lesie,
Woda się burzy i wzdyma.

Burzy się, wzdyma i wre aż do dna,
Kręconym nurtem pochwyca.
Roztwiera paszczę otchłań podwodna,
Ginie z młodzieńcem dziewica.

Woda się dotąd burzy i pieni;
Dotąd przy świetle księżyca
Snuje się para znikomych cieni:
Jest to z młodzieńcem dziewica.

Ona po srebrnym pląsa jeziorze,
On pod tym jęczy modrzewiem.
Któż jest młodzieniec? Strzelcem był w borze.
A kto dziewczyna? Ja nie wiem.

Adam Mickiewicz, „Świtezianka". Tekst: wolnelektury.pl (domena publiczna).

Przebieg lekcji

Czas	Faza	Co robi nauczyciel	Co robią uczniowie
0–5 min	Wejście: historia przy księżycu	• Gasi część świateł i pyta: „Jakie opowieści opowiada się wieczorem, przy ognisku albo przy księżycu? Czym się różnią od wiadomości w gazecie?". • Podaje temat, cele i kryteria sukcesu. Pytanie lekcji: „Dlaczego ballada jest jednocześnie opowieścią, wierszem i scenką?".	• Odpowiadają, np.: „Opowieści o duchach, o strasznych miejscach", „W takich historiach nie wszystko da się wyjaśnić". • Zapisują temat i pytanie lekcji.
5–17 min	Czytanie całej ballady	• Czyta na głos całą „Świteziankę" (ok. 6 minut) z dodatku. Przed czytaniem objaśnia wyrazy ze słowniczka: luba, knieja, toń, wietrznica. • Po czytaniu pyta: „Co was zaskoczyło w zakończeniu? Kim okazała się nieznajoma z jeziora?".	• Słuchają z tekstem przed sobą. • Odpowiadają, np.: „Że piękna dziewica z jeziora to ta sama dziewczyna spod lasku", „Że strzelec został ukarany na zawsze".
17–25 min	Ballada – tekst informacyjny	• Poleca przeczytać po cichu tekst „Czym jest ballada" (zadanie 1 na karcie) i rozwiązać zadania 1.1–1.2. • Zapisuje na tablicy: ballada – niezwykła historia, fabuła, narrator, dialogi, wersy i rymy, nastrój tajemnicy, świat zwykły i fantastyczny, wierzenia ludowe.	• Czytają i rozwiązują zadania 1.1–1.2. • Przepisują notatkę.
25–35 min	Trzy rodzaje w jednym utworze	• Rysuje tabelę z kolumnami: EPIKA – LIRYKA – DRAMAT. Pyta: „Gdzie w «Świteziance» ktoś opowiada? Gdzie są rymy i uczucia? Gdzie bohaterowie mówią do siebie?". • Poleca w parach wykonać zadanie 3 (tabela) na karcie.	• Podają przykłady, np.: epika – narrator opowiada o spotkaniach pod modrzewiem; liryka – zwrotki, rymy („młody – wody"), wzruszenie; dramat – rozmowa strzelca z dziewczyną. • Uzupełniają tabelę w parach.

35–41 min	Narrator i nastrój początku	• Czyta zwrotki 1–4 (zadanie 2). Pyta: „Co narrator wie o chłopcu, a co o dziewczynie? Które słowa pokazują, że on tylko zgaduje?”. • Pyta o nastrój: „Jaki jest nastrój początku? Które słowa go tworzą?”.	• Wskazują: „Pewnie kochankiem jest”, „ja nie wiem”, „nikt jej nie zbada”; o chłopcu wie, że jest strzelcem. • Nazywają nastrój: tajemniczy, nocny; słowa: „przy świetle księżyca”, „ognik nocny”, „na bagnie”.
41–45 min	Podsumowanie: karteczka na wyjście	• Wraca do pytania lekcji. Rozdaje karteczki: „«Świtezianka» jest balladą, ponieważ…” (dwie cechy). • Prosi o samoocenę według kryteriów sukcesu.	• Kończą zdanie, np.: „…opowiada niezwykłą historię wierszem i ma dialogi”. • Oddają karteczki.

Typowe trudności uczniów

- Uczniowie twierdzą, że ballada to po prostu wiersz (liryka). Reakcja: pokaż w tekście fabułę z początkiem i końcem oraz dialog – wiersz z akcją i rozmową łączy cechy trzech rodzajów.
- Uczniowie utożsamiają narratora z autorem, który „wie wszystko”. Reakcja: wróć do wersu „Kto jest dziewczyna? ja nie wiem” – narrator jest obserwatorem, który zna tylko to, co zobaczył.
- Trudne słownictwo i dawne formy („zwierzyny”, „przyścia”, „zawszeż”). Reakcja: objaśnij je przed czytaniem; powiedz, że to pisownia i odmiana z czasów Mickiewicza.

Ewaluacja lekcji

- Karteczki: czy uczniowie podają dwie trafne cechy ballady?
- Tabela trzech rodzajów: czy przy każdej kolumnie jest przykład z tekstu?
- Samoocena według kryteriów sukcesu – od niej zależy, ile czasu na lekcji 2 poświęcić na przypomnienie fabuły.

PIERWSZA ŁAWKA

Karta pracy do lekcji 1

„Kto jest dziewczyna? ja nie wiem” – ballada romantyczna

15 pkt
RAZEM

Imię i nazwisko ..... Data ..... Wynik: ..... / 15 pkt

Pamiętaj: Ballada łączy cechy epiki, liryki i dramatu

1 Przeczytaj tekst i wykonaj zadania.

___ / 4 pkt

Czym jest ballada

Ballada to utwór, w którym ktoś opowiada niezwykłą historię, najczęściej wierszem. Do Polski ballada romantyczna trafiła dzięki Adamowi Mickiewiczowi. Jego zbiór „Ballady i romanse” ukazał się w 1822 r. w Wilnie, w pierwszym tomie „Poezyj”. Ten zbiór uważa się za początek polskiego romantyzmu.

Ballada łączy cechy trzech rodzajów literackich. Z epiki ma fabułę i narratora, który opowiada o zdarzeniach. Z liryki ma wersy, rymy, zwrotki i silne uczucia. Z dramatu ma dialogi – bohaterowie mówią własnymi słowami. Takie łączenie rodzajów nazywamy synkretyzmem.

Romantycy chętnie sięgali po wierzenia ludu: opowieści o duchach, nimfach i karach za winy. W balladach świat zwykły miesza się z fantastycznym, a nad wszystkim panuje nastrój tajemnicy. Często akcja toczy się nocą, przy świetle księżyca, nad wodą albo w lesie.

Tekst własny przygotowany do cyklu

1.1 Na podstawie tekstu oceń prawdziwość stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

___ / 3 pkt

1. Zbiór „Ballady i romanse” ukazał się w Wilnie.	P	F
2. Ballada ma cechy tylko jednego rodzaju literackiego.	P	F
3. Romantycy chętnie sięgali po wierzenia ludu.	P	F

1.2 Jak według tekstu nazywamy łączenie cech różnych rodzajów literackich w jednym utworze?

___ / 1 pkt

A. inwokacja **B.** synkretyzm **C.** puenta **D.** uosobienie

PIERWSZA ŁAWKA

2 **Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania.** ___ / 5 pkt

Adam Mickiewicz, „Świtezianka" – początek ballady

Jakiż to chłopiec piękny i młody?
Jaka to obok dziewica?
Brzegami sinej Świtezi wody
Idą przy świetle księżyca.

Ona mu z kosza daje maliny,
A on jej kwiatki do wianka;
Pewnie kochankiem jest tej dziewczyny,
Pewnie to jego kochanka.

Każdą noc prawie, o jednej porze,
Pod tym się widzą modrzewiem.
Młody jest strzelcem w tutejszym borze;
Kto jest dziewczyna? ja nie wiem.

Skąd przyszła? darmo śledzić kto pragnie,
Gdzie uszła? nikt jej nie zbada.
Jak mokry jaskier wschodzi na bagnie,
Jak ognik nocny przepada.

Adam Mickiewicz, „Świtezianka", zwrotki 1–4. Tekst: wolnelektury.pl (domena publiczna). Objaśnienia: Świteź – jezioro; jaskier – roślina o żółtych kwiatach; ognik – błędny ognik, światełko na bagnach

2.1 **Co narrator wie na pewno o młodzieńcu?** ___ / 1 pkt

A. że pochodzi z dalekiego kraju

B. że zna rodziców dziewczyny

C. że jest synem rybaka

D. że jest strzelcem w tutejszym borze

2.2 **Wypisz z fragmentu dwa sformułowania, które pokazują, że narrator nie zna dziewczyny.** ___ / 2 pkt

2.3 **Nazwij nastrój początku ballady i podaj dwa słowa lub wyrażenia, które go tworzą.** ___ / 2 pkt

LEKCJA 2 Z 5 · „ŚWITEZIANKA" I BALLADA ROMANTYCZNA – CYKL LEKCJI

„Ale czy będziesz mnie stały?" – strzelec, dziewczyna i przysięga

Lekcja 2 z 5. **Pytanie lekcji:** Czy strzelec wiedział, co obiecuje? Uczniowie znają całą balladę z lekcji 1; teraz wracają do rozmowy bohaterów i przysięgi.

Przedmiot	Język polski
Klasa	klasy 7–8
Cykl	„Świtezianka" i ballada romantyczna – cykl lekcji – lekcja 2 z 5
Temat lekcji	**„Ale czy będziesz mnie stały?" – strzelec, dziewczyna i przysięga**
Czas	45 minut
Metody	czytanie z podziałem na role, rozmowa kierowana, praca w parach z kartą pracy, mapa bohaterów na tablicy, karteczka na wyjście
Formy pracy	praca z całą klasą, praca w parach, praca indywidualna
Środki dydaktyczne	karta pracy 2 (zwrotki 5–14), przebieg ballady (dodatek do lekcji 1), pytania do rozmowy (dodatek)

Cel ogólny

Charakterystyka bohaterów ballady na podstawie ich rozmowy oraz omówienie przysięgi i ostrzeżenia dziewczyny.

Cele operacyjne – uczeń po lekcji:

- Uczeń odtwarza przebieg rozmowy strzelca z dziewczyną.
- Uczeń charakteryzuje strzelca i dziewczynę, podając cechy poparte cytatami.
- Uczeń wyjaśnia, jak strzelec składa przysięgę i czym grozi jej złamanie.
- Uczeń wyjaśnia znaczenie przestrogi ojca dziewczyny.

LEKCJA 5 Z 5 · „ŚWITEZIANKA" I BALLADA ROMANTYCZNA – CYKL LEKCJI

Od ballady do egzaminu – „Świtezianka" w zadaniach i w rozprawce

Lekcja 5 z 5. **Pytanie lekcji:** Jak wykorzystać balladę w rozprawce? Lekcja kończy cykl i przygotowuje do sprawdzianu.

Przedmiot	Język polski
Klasa	klasy 7–8
Cykl	„Świtezianka" i ballada romantyczna – cykl lekcji – lekcja 5 z 5
Temat lekcji	**Od ballady do egzaminu – „Świtezianka" w zadaniach i w rozprawce**
Czas	45 minut
Metody	zadania w formułach egzaminacyjnych, analiza wzorcowego akapitu, pisanie akapitu, ocena koleżeńska według kryteriów, karteczka na wyjście
Formy pracy	praca indywidualna, praca w parach, praca z całą klasą
Środki dydaktyczne	karta pracy 5, wzorcowy akapit (dodatek), kryteria dobrego akapitu (dodatek)

Cel ogólny

Utrwalenie wiedzy o balladzie w zadaniach w formułach egzaminu ósmoklasisty oraz napisanie akapitu rozprawki z odwołaniem do „Świtezianki".

CO JESZCZE JEST W ŚRODKU

„Świtezianka” i ballada romantyczna – cykl 5 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasy 7–8

Podgląd pokazał 12 z 54 stron. Pełna wersja: 54 stron A4, PDF do druku i DOCX do edycji.

- plan cyklu i wskazówki dla nauczyciela: jak przygotować i przeprowadzić lekcje oraz jak oceniać
- Lekcja 1 (45 min): „Kto jest dziewczyna? ja nie wiem” – ballada romantyczna – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta po minucie
- Lekcja 2 (45 min): „Ale czy będziesz mnie stały?” – strzelec, dziewczyna i przysięga – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta p
- Lekcja 3 (45 min): „I chciałby skoczyć i nie chce” – próba wierności i środki stylistyczne – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg mi
- Lekcja 4 (45 min): „A gdzie przysięga?” – wina, kara i przyroda w balladzie – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta po minucie
- Lekcja 5 (45 min): Od ballady do egzaminu – „Świtezianka” w zadaniach i w rozprawce – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta po
- sprawdzian w dwóch grupach (A i B, po 22 pkt) oraz klucz odpowiedzi i zasady oceniania do wszystkich kart.

Kup pełną wersję – plik od razu na e-mail

pierwszalawka.pl/material/cykl-lekcji-jezyk-polski-switezianka-ballady-klasy-7-8